

Əlirza RÖVŞƏN
(1977)

Yarpağın əlini
yelin əlində,
sahilin əlini
suyun əlində
görürəm
və səni düşünürəm
əllərim cibimdə.

Mən
bir çınqılam
ki, tökülürəm
sən qalxdıqca.

Fəsil dəyişir.
Gavalının yerini
xurma tutur.
Və darıxmaq tutur
darıxmağın yerini.

Ətrin
səndən tez gəldi.
Sən
ətrindən tez getdin.

Darıxmaq
ortasında dayanmış olduğun
qarıxıq bir küçədir.
Görürsən ki, gəlirlər,
Görürsən ki, gedirlər.
Sən isə eləcə
dayanıb qalmısan.

Hər güllədən
bir quş
ölür.
Min quş
uçur.

Xalçanın xovları
sən gedən səmtə
əyiliblər.

Ayrılığında
təzə bir şeir yazmaq üçün
çox şeylərə bənzətdim özümü.
Amma
əksinə oldu –
Bütün o şeylər mənə bənzədilər
və tutuldular
ayrılıq dərdinə.

Açarı olmaqdan
daha çox sevirəm
qarı döyməyi...